

ΤΟ ΠΑΝΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΑΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ αποτελούμενον ἐξ ἀντιπροσώπων δε-
δόντως ἐξουσιοδοτημένων καί ἐκπροσωπούντων τοὺς Δωδεκανησίους τῶν Νή-
σων καί τῶν εὐρισκομένων εἰς τό 'Εξωτερικόν, ἤτοι τὰς 'Ηνωμένας Πο-
λιτείας, Αὐστράλιαν, Μεγάλην Βρετανίαν, Αἴγυπτον, Νέσσην 'Ανατολήν,
'Ελλάδα, Νότιον 'Αμερικὴν, Νότιον 'Αφρικὴν, Βελγικόν Κόγκον, 'Ροδαισί-
αν καί 'Ανατολικὴν Πορτογαλικὴν 'Αφρικὴν,

συνελθόν ἐν Νέῳ 'Υόρκῃ σήμερον 24ην 'Οκτωβρίου 1943 ἵνα σκεσθῆ περί
τῆς μελλούσης τύχης τῆς Δωδεκανήσου,

ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπείγουσαν καί ἀπόλυτον ἀνάγκην ὅπως διασθλωθῆ καί
πάλιν εἰς τόν κόσμον ἡ ἀπόσασις τοῦ Δωδεκανησιακοῦ λαοῦ ὅπως ἐνωθῆ
μὲ τὴν μητέρα 'Ελλάδα,

ἔχον ἐπίσης ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἄνευ ὄρων παράδοσις τῆς 'Ιταλίας καί ἡ
συνεχιζομένη κατάληψις τῶν Νήσων ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν στρατιωτικῶν δυ-
νάμεων δημιουργεῖ τὴν ἀνάγκην τοῦ ἐμέσου καθορισμοῦ τοῦ νομικοῦ καθ-
εστῶτος τῶν Νήσων,

ἔχον, ἐξ ἑλλου, ὑπ' ὄψιν:

Ὅτι ἡ κατάληψις τῶν νήσων τούτων ὑπὸ τῆς 'Ιταλίας ἀπὸ μὲν τοῦ
1912 εἶχε "προσωρινόν" χαρακτῆρα, ἀπὸ δὲ τοῦ 1920 καί ἐντεῦθεν
ἐξηκολούθησεν αὕτη παρανόμως καί παρὰ τὰς ἐπανειλημιμένας διεθ-
νεῖς συνθήκας, τὰς ἠποσκοποῦσας τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προαιωνίου
καί ἀναλλοιώτου πόθου τῶν Δωδεκανησίων ὅπως ἐνωθοῦν μὲ τὴν μη-
τέρα 'Ελλάδα,

Ὅτι ἐνῶ ἡ 'Ιταλία ἐπισημως ἀνέλαβε, δυνάμει διαφόρων συμφωνι-
ῶν, νὰ μεταβιβάσῃ πρὸς τὴν 'Ελλάδα τοὺς πρὸς τόν σκοπὸν αὐτὸν
ε.α.β.α.σθέντας αὐτῇ τίτλους κυριότητος, ἡ 'Ιταλία ἀσθαίρτως
κατήγγειλε τὰς συμφωνίας ταύτας καί παρέβη τὰς ὑποσχέσεις της,
παρὰ τὰς ἐπανειλημιμένας ὑπομνήσεις τῶν Συμμάχων ὅτι ἡ διευθέ-
τησις τοῦ Δωδεκανησιακοῦ ζητήματος δέν ἐνδιέφερε μόνον τὴν 'Ελ-
λάδα καί 'Ιταλίαν, ἀλλὰ ὅλας τὰς Συμμάχους δυνάμεις καί ὅτι " ὁ
συνεχιζόμενος χωρισμὸς τῶν κατοίκων τῶν νήσων τούτων ἀπὸ τὴν
'Ελλάδα οὐδόπως συνέβαλλεν εἰς τὴν γενικὴν γαλήνην".

Ὅτι αἱ 'Ηνωμένα Πολιτεῖαι τῆς 'Αμερικῆς δι' ἐποφάσεως τῆς Γε-
ρουσίας των, λησθείσης τὴν 17ην Μαΐου 1920, δημοφῶως διεκήρυξαν
ὅτι " αἱ Δώδεκα Νῆσοι τοῦ Αἰγαίου ... πρέπει νὰ δοθοῦν εἰς τὴν
'Ελλάδα καί νὰ αποτελέσουν μέρος τοῦ 'Ελληνικοῦ Βασιλείου",

Ὅτι οἱ Δωδεκανήσιοι, Ἕλληνες ἀπὸ τῶν πρώτων ἱστορικῶν χρόνων, παρέμειναν πάντοτε Ἕλληνες καί μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐξηγήθησαν καί αὐτοί κατὰ τὸν ὑπὲρ Ἀνεξαρτησίας Ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος, καί ὅτι ἡ Δωδεκάνησος ἀπετέλεσε τμήμα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας μέχρι τοῦ 1830, ὁπότε, διὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τοῦ Λονδίνου, ἀπεσπάσθη εἴτη ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, παρὰ τῆς διαμαρτυρίας τῶν Δωδεκανησίων καί τῶν ἄλλων Ἑλλήνων,

Ὅτι, εὐθὺς ἀμέσως ἀπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Ἰταλικῆς κατοχῆς τῶν Νήσων, τὸ 1912, οἱ Δωδεκανήσιοι, συνελθόντες εἰς συνέδριον εἰς τὴν Νήσον Πάτμον, διεκήρυξαν τὴν ἀπόφασίν των ὅπως ἐνωθοῦν μὲ τὴν Ἑλλάδα καί, μετέπειτα, παρ' ὅλα τὰ πιεστικὰ καί τυραννικὰ μέτρα τῆς Ἰταλίας, ἐξηκολούθησαν ἐπιμόνως καί διαρκῶς νὰ ζητοῦν τὴν τοιαύτην Ἑνωσιν,

Ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, δυνάμει τῆς ἀνακωχῆς τῆς 8ης Σεπτεμβρίου 1943, παράδοσις τῶν Νήσων ἤρε τὴν παράνομον Ἰταλικὴν κατοχὴν καί ἐπανεφέρει τὸ νομικὸν καθεστῶς τῶν Νήσων ὡς τοῦτο προεβλέπετο ὑπὸ τῶν Διεθνῶν Συνθηκῶν τοῦ 1920,

Ὅτι, τέλος, καί ἂν δέν ὑπῆρχαν αἱ διεθνεῖς αὐταὶ συμφωνίαι, αἱ ἀρχαὶ τοῦ χάρτου τοῦ Ἀτλαντικοῦ, τὰς ὁποίας διεκήρυξαν τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη, θά ἦσαν ἀρκεταὶ διὰ νὰ ἐπιτρέψουν τὴν πραγματοποίησιν τοῦ πόθου τῶν Δωδεκανησίων ὅπως ἐνωθοῦν μὲ τὴν Ἑλλάδα,

Δ ι ἄ τ α ὕ τ α

Ἐξ ὀνόματος καί κατ' ἐντολήν τῶν ἑπανταχοῦ Δωδεκανησίων τὸ παρὸν συνέδριον ἐπισήμως διαδηλοῖ καί ψηφίζει:

πρῶτον- Πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀναλλοιώτου καί προαιωνίου πόθου τῶν Δωδεκανησίων καί συμφώνως πρὸς τὰς Διεθνεῖς Συνθήκας τοῦ 1920, θεωροῦμεν πάντας τοὺς μεταξὺ Δωδεκανήσου καί Ἰταλίας πολιτικούς δεσμούς ὡς μὴ ὑφισταμένους καί κηρύσσομεν ἐπισήμως τὴν Ἑνωσιν τῆς Δωδεκανήσου μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Δεύτερον- Ἐκφράζομεν τὴν βαθυτάτην ἡμῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς λαοὺς καί τὰς κυβερνήσεις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, Μεγάλης Βρετανίας, Ῥωσσίας, Κίνας καί λοιπῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν διὰ τοὺς ἐγῶνας των ὑπὲρ ἐπικρατήσεως τοῦ Δικαίου καί τῆς Ἐλευθερίας ἐν τῷ κόσμῳ, ἐπιστιθομένους ἤδη μὲ νέας ἐπιτυχίας, ὀδηγούσας πρὸς τὴν τελικὴν νίκην καί τὴν πλήρη ἀπελευθέρωσιν τῶν νήσων μας ἀπὸ τοὺς ἐπιδρομεῖς των.

Τρίτον- Καλοῦμεν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅπως, εὐθὺς ὡς αἱ νῆσοι

ἀπελευθερωθῶν καί ἐπιτρέψουν τοῦτο αἱ στρατιωτικά συνθήκαι, προβῆ εἰς τὰς δεύσας ἐνεργείας πρὸς ἀνδλην τῆς Διοικήσεως τῶν Νήσων.

Τέταρτον-Ἐβσεβδότης παρακαλοῦμεν τὰς κυβερνήσεις τῶν προσωρινῶς στρατιωτικῶς κατεχουσῶν τὰ Δωδεκάνησα Δυνάμεων ὅπως, λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐπὶ πέντε ἤδη σχεδόν αἰῶνας ἡ Δωδεκάνησος ἀπελάμβανε τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἀναθέσουν αὐταὶ τὴν πολιτικὴν διοίκησιν τῶν νήσων εἰς τὰς ὑφισταμένας, ἢ ἀνασυγκρατουμένας.-ἔδν κατελύθησαν-τοπικὰς αὐτῶν ἀρχὰς.

Πέμπτον-Ἀπευθύνομεν θερμὴν παράκλησιν πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἐπεκτείνῃ καί ἐπὶ τῆς Δωδεκανήσου τὸν ἐβεργετικὸν νόμον τοῦ LEND-LEASE ἵνα, παρεχομένων οὕτως τῶν ἡπαιρητήτων μέσων, δυνηθῶν οἱ ἐν ταῖς νήσοις καί τῷ ἐξωτερικῷ Δωδεκανήσοι νά συνεχίσουν τὸν κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ ἀγῶνά των.

Ἑκτον-Παρακαλοῦμεν τὸ Γραφεῖον τοῦ FOREIGN RELIEF AND REHABILITATION, τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καί τοῦ GREEK WAR RELIEF ASS'N ὅπως παράσχουν τὴν ἡπαιτουμένην βοήθειαν εἰς τοὺς νησιώτας.

Ἑβδομον-Ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς τὸν Ἀμερικανικὸν καί τὸν Διεθνή ἐν γένει Τύπον διὰ τὴν θερμὴν ὑπὲρ τῶν Δωδεκανησιακῶν Δικαίων συνηγορίαν του.

Ἐγδοον-Ἀναθέτομεν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Δωδεκανησιακὸν Συμβούλιον ὅπως ἀνακοινώσῃ τὸ ψήφισμα τοῦτο πρὸς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καί πρὸς τὸν Τύπον καί προβῆ εἰς οἰανδήποτε ἄλλην ἐνέργειαν ἣν ἤθελε κρίνει σκόπιμον καί σύμφωνον πρὸς τὰς ληφθεῖσας ἐποφάσεις.

Ὁμοσῶνως ἐψηφίσθη ἐν Νέα Ὑόρκῃ
τὴν 24ην Ὀκτωβρίου 1943.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Δωδεκανησιῶν).

Ὅτι ἐκριβές ἀντίγραφον

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
Δ. Πολυχρονιάδης

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ν. Γ. Μαυρης